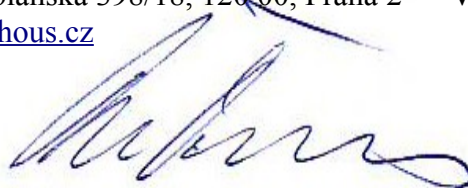

Nejvyšší správní soud
Moravské nám. 611/6, 657 40 Brno
podatelna@nssoud.cz
IDDS: wwjaa4f

datovou zprávou

Praha, 22. března 2023

stěžovatel 1 Ing. A [redacted] (žalobce C)
bytem [redacted], 140 00 Praha 4
stěžovatel 2 Pankrácká společnost, z.s., IČO 266 66 154 (žalobce D)
se sídlem Hudečkova 1097/12, 140 00, Praha 4 — Podolí
zastoupeni Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalobce A Mgr. Eva [redacted]
bytem [redacted], 14000 Praha 4
žalobce B Ing. Petr [redacted]
bytem [redacted], 140 00 Praha 4
zastoupeni Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: Ministerstvo dopravy
nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

osoby zúčastněné na řízení

- 1) Hlavní město Praha
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1
zastoupeno advokátem Mgr. Josefem Hlavičkou, Na Florenci 2116/15, Praha 1
2) Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO: 00005886
Sokolovská 42/217, Praha 9,
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem, K chaloupkám 2, Praha 10

ke sporu — o přezkum

podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního **rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 3. 2022 čj. MD-32102/2021-130/61, sp.zn. MD/32102/2021/130**, kterým byla z větší části zamítnuta odvolání žalobců a bylo částečně změněno, jinak potvrzeno, rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. S-MHMP 2588968/2019, čj. MHMP 794288/2021, o povolení stavby „**Výstavba trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory**“ (hlavní stavba)

— o přezkum žalovaného a prvostupňového rozhodnutí a o přezkum závazných stanovisek
— o přezkum rozhodnutí ve věci ne/podjatosti MHMP

KASAČNÍ STÍŽNOST

proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. února 2023 čj. 14 A 78/2022-410, kterým krajský soud **zamítl žalobu stěžovatelů a dalších žalobců.**

I.

Stěžovatelé (jako žalobci c) a d) a další žalobci včas podanou žalobou napadli výše uvedené správní rozhodnutí žalovaného

Městský soud při jednání konaném dne 8. 2. 2022 zamítl podanou žalobu rozsudkem ze dne 8. února 2023 čj. 14 A 78/2022-410.

Stěžovatelé 1 a 2 napadají tento rozsudek v celém rozsahu a to

- z důvodu nesprávného posouzení právní otázky městským soudem (§ 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s.)
- z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
- z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. (nepřezkoumatelnost)

Napadený rozsudek byl stěžovatelům (jejich právnímu zástupci) doručen ve středu 8. 3. 2023, lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplyne ves středu 22. 3. 2023 a tato kasační stížnost je tedy včasná.

přílohy:

- napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. února 2023 čj. 14 A 78/2022-410
- rozhodnutí ministra dopravy ze dne 9. 6. 2021 čj. MD-13010/2021-510/8 ve věci námitek podjatosti
- soupisu spisu (k řízení o námitkách podjatosti) generovaný dne 4. 10. 2021

II.

neumístění pilotové stěny

Napadený rozsudek je nesrozumitelný, nepřehledný a neobsahuje vlastní úvahy soudu, ze kterých by bylo poznat, na základě jakých skutečností a jakého jejich právního hodnocení dospěl k závěru o nedůvodnosti jednotlivých žalobních bodů. Napadený rozsudek je proto nepřezkoumatelný — a tedy nezákonný.

V bodech 53 — 64 se městský soud věnuje žalobnímu bodu nesouladu dokumentace pro stavební povolení DSP s vydaným územním rozhodnutím. Žalobci napadali, že stavební povolení povolilo stavbu pilotové stěny u bytového domu v ul. Kovařovicova přesto, že územní rozhodnutí ji mezi umístěnými objekty neuvádí a není konkrétně uvedena ani v dokumentaci pro umístění stavby.

Městský soud nejprve stručně rekapituluje postoje jednotlivých účastníků a osob zúčastněných na řízení (dále pro zjednodušení společně jen „účastníci“), viz body 53 až 57.

V dalším bodě 58 uvádí (zvýraznění podtržením provedli stěžovatelé): „*Soud při posuzování shora uvedené námitky vycházel i ze zmiňované souhrnné technické zprávy obsažené v dokumentaci pro územní rozhodnutí, kde je v bodě 6 v části C.C.2 uvedeno, že zajištění povrchové zástavby řeší zajištění základových konstrukcí budov v prostoru nad raženou stanicí. Jedná se podzemní konstrukce (clony z pilotových stěn, mikropiloty, roznášecí prahy), injek-táže a jiná opatření pro omezení poklesů základů budov v poklesové zóně stanice.*“ — tedy jen částečně cituje malou část DÚR, ale nijak se k ní nevyjadřuje.

V bodu 59 uvádí, že „... vycházel ze závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy odboru stavebního řádu ze dne 5. 1. 2022, č. j. MHMP 9886/2022 sp. zn. S-MHMP 1839431/2021/STR, kterým tento dotčený orgán podle § 149 odst. 7 a § 178 odst. 1 správního řádu potvrdil závazné stanovisko ze dne 17. 12. 2019, č. j. P4/616079/19/OST/FATU, vydané Úřadem městské části Praha 4 odborem stavebním. Vydáním souhlasu stavebním úřadem bylo ověřeno dodržení podmínek platného územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby. ...“ ... a opakuje z něj vlastně jen tvrzení, že „předmětná pilotová stěna na pozemku parc. č. 879/33 v k. ú. Krč byla obsažena v dokumentaci pro územní rozhodnutí jako součást stavebního objektu I.D 13-14 a rovněž vyznačená ve výkresové části, a to v koordinační situaci SOD 13 výkres D.D.0, číslo přílohy 204. Pilotová stěna byla jako součást záměru umístěna územním rozhodnutím, její specifikace odpovídala rozsahu, obsahu a přiměřené podrobnosti dokumentace pro vydání územního rozhodnutí.“

a bod uzavírá možná svým vlastním závěrem (z textu to není zřejmé), že „Rozpor projektové dokumentace s územním rozhodnutím a tím i nezákonnost vydaného souhlasu nebyl zjištěn“ — může to ovšem být i parafráze závěru revizního závazného stanoviska, jehož přezkum postupem podle § 75 odst. 2 s.ř.s. žalobci požadovali. Z textu bodu není seznatelné, zda se jedná jen o rekapitulaci úkonů, stanovisek dotčených orgánů, nebo zda v něm jsou obsaženy i vlastní úvahy městského soudu.

Podobně je nesrozumitelný je i bod 60 — stěžovatelé nerozumí, zda věta „*V projektové dokumentaci pro vydání stavebního povolení přiložené k žádosti o souhlas dle § 15 stavebního zákona byla pilotová stěna shodně jako v územním rozhodnutí obsažena ve stavebním objektu SO 13-14 jako součást objektu SOD 13, stanice Olbrachtova.*“ je parafrází textu souhlasu obecného stavebního úřadu nebo popisem dokumentace doplněným městským soudem. Ať tak či onak, jedná se o vadný popis — v DÚR pilotová stěna vůbec není zakreslena, zato v DSP je kreslena konkrétně, tedy rozhodně se nemůže jednat o „shodný zakres“.

V dalších bodech 61 až 63 městský soud popisuje postup ve správním řízení.

A teprve až v bodu 64 jsou zjevně uvedeny vlastní úvahy městského soudu (zvýraznění podtržením a vtučením provedli stěžovatelé): „Na základě shora uvedených skutečností má soud za dostatečně prokazané, že předmětná stěna, která má být podle vydaného stavebního povolení budována na pozemku parc. č. 879/33 v k. ú. Krč byla předmětem vydaného územního rozhodnutí a předložená projektová dokumentace pro stavební povolení je ve shodě s dokumentací pro územní rozhodnutí. Z dokumentace pro územní rozhodnutí je zřejmé, že v souvislosti se stavbou metra byly umístovány i další související objekty za účelem zajištění nadzemní zástavby a že jedno takové opatření mělo být umístěno i u domu v Kovařovicově ulici. Základovou konstrukci domu č. p. 1135 – 1139 bylo třeba zajistit před vlivem výstavby stanice Olbrachtova. **Skutečnost, že v dokumentaci k územnímu rozhodnutí není pilotová stěna již konkretizována, neznamená, že nebyla územním rozhodnutím umístěna. Umístěna byla stavba jako celek, včetně objektů k zajištění nadzemní zástavby.** Z tohoto důvodu soud shora uvedenou námitku žalobců neshledal jako důvodnou.“

Jedná se předně o pro stěžovatele nepochopitelné hodnocení:

- (i) z citace dokumentace pro umístění (viz bod 58) městský soud zjistil, že pilotová stěna byla vyjmenována jako jeden z možných způsobů zajištění zástavby;
- (ii) v bodě 64 na to navazuje tím, že vzal za skutečnost, že pilotová stěna není v dokumentaci nijak konkretizována (*pozn. v textové části není konkrétně uvedena jako zvolený objekt k zajištění konkrétní zástavby, ve výkrese není zakreslena, objekt „I.D 13-14“ zobrazuje bytový dům, který má být chráněn!*)
- (iii) ale přesto Městský soud (hned další větou v bodě 64) uvádí, že přesto v této dokumentaci nekonkretizovaný objekt byl územním rozhodnutím umístěn.

Městský soud už ale nevysvětluje, jak může být umístěn objekt, když není konkrétně uveden v dokumentaci, a není ani konkrétně popsán v územním rozhodnutí. Jedná se o nepochopitelné, nesrozumitelné rozhodnutí — když městský soud neuvádí, na základě jakých právních předpisů a jakých svých úvah dospěl k závěru, že může být umístěn v dokumentaci konkrétně neuvedený, nepopsaný objekt (*to, že je potenciálním řešením, není jeho konkrétním uvedením!*). Tvrzení, že takové umístění je možné, je vadným právním posouzením věci.

Povolení (neumístěné) pilotové stěny má pak zásadní dopad i na rozsah „nezbytného, vyvolaného“ kácení dřevin.

Městský soud se nijak nevypořádal s argumentací žalobců/stěžovatelů uvedenou v jejich replice ze dne 7. 2. 2023 (str. 3 a 4) — a argumentací odkazující na právní předpisy ohledně podrobnosti dokumentace DÚR, z nichž jasně vyplývá, že pilotová stěna, aby byla umístěna, by musela být jasně a konkrétně uvedena v dokumentaci.

vadné posouzení námitky podjatosti

Podobně nesrozumitelně je vypořádána námitka systémové podjatosti všech úředních osob v Magistrátu hl. města Prahy (body 23 až 47). Body 24 až 32 jsou rekapitulací procesního vývoje před správními orgány; body 33 až 39 rekapituluje stanoviska účastníků, změny právní úpravy a vybrané na to reagující judikáty. V bodu 40 městský soud připouští (že i po novelizaci) „... nelze mít za nemožné, že při existenci dalších závažných skutečností by mohly být podjaty všechny úřední osoby, které by mohly vystupovat v předmětném řízení o žádosti o stavební povolení pro stavbu trasy I.D metra v Praze, provozní úsek Praha – Nové Dvory.“ a (bod 41) že ministerstvo (dopravy) mohlo řešit individuální podjatost konkrétních osob.

V bodu 42 pak městský soud provádí vlastní hodnocení: „V daném případě měla dle žalobců podjatost označených úředních osob vyplývat z prokázaného mimořádně intenzivního zájmu politického vedení Magistrátu hl. m. Prahy na výsledku řízení a na urychlení začátku výstavby. Takto obecně pojaté podezření dle názoru soudu nemůže představovat skutečnost prokazující mimořádné riziko systémové podjatosti všech označených úředních osob“.

Městský soud však zcela přehlíží, že žalobci předložili mnoho konkrétních příkladů prokazujících tento intenzivní zájem politického vedení města. V průběhu řízení o namítané systémové podjatosti postupně dokládal žalobce D (stěžovatel 2) dalšími průběžně vznikajícími důkazy trvajícím enormním zájmem politického vedení Hl. m. Prahy na zahájení stavby metra D. Proto také ministr dopravy ve svém časově prvním rozhodnutí ze dne 8. 6. 2021 č.j. MD-13010/2021-510/8 o podaném rozkladu rozhodl tak, že usnesení ministerstva dopravy o zamítnutí námitky systémové podjatosti zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Ministr dopravy v tomto svém prvním rozhodnutí uvedl: „Obdobnou námitkou systémové podjatosti se ve vztahu k obdobné strategické dopravní stavbě nejen pro hlavní město Prahu (*"Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice-dálnice D1"*) zabývalo Ministerstvo pro místní rozvoj, kdy ve svém rozhodnutí ze dne 28. prosince 2020, č.j. MMR-61322/2020-83/2776, zkonstatovalo podjatost, resp. vyloučení ředitele magistrátu z projednávání a rozhodování v řízení ... Takovéto detailní, resp. věcné a materiální posouzení odvolatelem uplatněné námitky systémové podjatosti ministerstvo neučinilo, a tedy pochybilo,

z tohoto důvodu bude nutné, aby takto řádně postupovalo v dalším projednání a posouzení předmětných včasných odvolatelových námitek systémové podjatosti, a to i s přihlédnutím k ustálené judikatuře správních soudů ve věci tzv. systémové podjatosti správního orgánu. Novela § 14 správního řádu (platná od 1. listopadu 2018...) na vlastní podstatě tzv. systémové podjatosti nic nezměnila, jen zdůraznila nutnost ryze individualizovaného rozhodování o takto uplatněné námitce podjatosti ... Takovými okolnostmi by v daném případě mohly být jednak strategický dopravní význam stavby metra I. D pro hlavní město Prahu a jednak vlastnický vztah hlavního města Prahy ve vztahu ke stavebníkovi, kdy věcně a místně příslušný stavební úřad (magistrát) je orgánem hlavního města Prahy. Tuto skutečnost odvolatel opakovaně namítal, avšak ze strany ministerstva nebyla beze všech pochybností řádně vypořádána.“

a dále jasně sdělil, že vyjádření dalších osob k rozkladu, obsahující také vlastní námítka podjatosti, je nutno posuzovat jako samostatně uplatněné námítka podjatosti (to v řízení týkajícím se námitek podjatosti ve třech stavebních řízeních, mezi nimi i stavebním řízení pro hlavní stavbu (předmět tohoto soudního sporu).

Toto první rozhodnutí ministra dopravy o rozkladu ze dne 9. 6. 2021 čj. MD-13010/2021-510/8, pak, zdá se, zmizelo ze spisu — při jednání před městským soudem jej městský soud nemohl dohledat a je vynecháno i v soupisu spisu generovaném dne 4. 10. 2021 — možná právě proto, že v tomto rozhodnutí ze dne 9. 6. 2021 je jako reálné uznáváno riziko podjatosti úředníků MHMP.

Rozklad proti obratem ministerstvem dopravy vydaném opětovně zamítnutí námítka systémové podjatosti žalobce D podložil celou řadou důkazů zejm. z mediálních prohlášení radního pro dopravu a primátora HMP vč. aktivit na sociálních sítích, tiskových zpráv HMP, mediálních ohlasů průběhu řízení atd. Tyto výběry konkrétních důkazů pak dále doplnil žalobce ve třech obsáhlých doplněních rozkladu (viz doplnění rozkladu ze dne 29. 7. 2021, 2. doplnění rozkladu ze dne 23. 10. 2021, 3. doplnění rozkladu ze dne 24. 10. 2021).

Žalobci tak doložili mj. vedle odkazů a citací z mnoha mediálních ohlasů rovněž zcela nestandardní nátlak politických představitelů HMP na účastníky řízení, kteří podali námítka do řízení, primátorem resp. radním pro dopravu HMP iniciovaná jednání s účastníky řízení za účelem jejich odrazení od uplatnění opravných prostředků, kombinaci slibů a zastrašování, pokusy o mediální dehonestaci pozdějších žalobců, vyhrožování předsedkyni žalobce D vyložením ze zastupitelského klubu atd.

Městský soud tyto doklady nijak nehodnotil, ani je nezmínil — a není proto zřejmé, proč je považuje za jen „obecně pojaté podezření“. Z prosté negace (a citované hodnocení soudu není nic víc) pak není zřejmé, proč městský soud (i) považuje uvedené příklady mimořádně intenzivního zájmu jen za „obecně pojaté podezření“ a (ii) proč to tedy neprokazuje riziko systémové podjatosti. Napadený rozsudek je v tomto nepřezkoumatelný.

Další úvahy uvedené v odst. 42 připadají stěžovatelům absurdní: „Žalobci neprokázali, ani netvrdili, že by na úřední osoby byl činěn ze strany vedení města tlak ... Z obsahu správního spisu nelze dovodit, že by na některou z úředních osob byl činěn nějaký nátlak s příkázáním, jak a kdy má být o žádosti rozhodnuto, a že by se tento nátlak odrazil v postupu této konkrétní úřední osoby při rozhodování o vydání stavebního povolení.“ Stěžovatelé nerozumí, zda městský soud očekává, že by stěžovatelé/žalobci měli mít nainstalované odposlechy z kanceláří Magistrátu hl. m. Prahy, aby mohli tvrdit a dokazovat že „dne toho a toho politik Zdeněk Hřib telefonoval úředníkovi F. G., či navštívil jeho kancelář, a vyhrožoval mu ztrátou

odměn, propuštěním, když povolení nevydá do 30. 6. 2021.“, nebo že úředník učiní o takové komunikaci úřední záznam a založí jej jako podklad do spisu. **Napadený rozsudek je v tomto nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.**

Podobně naivně působí argumentace městského soudu (stále v bodu 42) tím, že „*Soud považuje za vhodné připomenout, že v daném případě již bylo pravomocně rozhodnuto o umístění stavby jako takové, v řízení o vydání stavebního povolení pak má mnohem větší prostor řešení konkrétních technických parametrů stavby, které vychází z odborných podkladových studií a jiných technických dokumentů.*“. Politický tlak na vydání stavebního povolení vyplývá z toho, že je nezbytnou podmínkou pro legální provádění stavby (*bez nutnosti vydávat výstavbu za geologický průzkum*). To, co je předmětem posuzování, pak v případě rozhodování pod tlakem nehraje roli. Jedná se o vadné posouzení městským soudem.

Městský soud se dále (v bodech 43 až 44) věnuje obhajobě výkladu, že Magistrát hl. m. Prahy má výlučnou působnost pro projednávání stavby metra, kterou nemá žádný jiný správní orgán — a že tím chtěl dát zákonodárce najevo, že z podstaty věci proto MHMP nemůže být podjatý. Stěžovatelé s tím nesouhlasí — předně se jedná o domyšlení záměru zákonodárce, který nejspíš takto „za tři rohy“ neuvažoval; dále, zákon nevylučuje možnost atrakce, kterou by tak byla řešena otázka podjatosti všech úředních osob v MHMP.

Městský soud tímto také odbyl argumentaci rozhodnutím v případě obdobně politicky exponované stavby (*silničního okruhu, stavby 511 Běchovice-dálnice D1*) — čímž porušil princip, požadavek správního řádu (§ 2 odst 4), „*aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“. Právní posouzení této otázky učiněné městským soudem je proto nesprávné a nezákonné.

zahájení stavby před vydáním stavebního povolení

Žalobci napadli, že stavba byla zahájena před tím, než bylo rozhodnutí o odvolání — tedy v době, kdy stavební povolení nebylo pravomocné — a že tedy proto již následně nebylo možno stavební povolení potvrdit. Městský soud se tomuto žalobnímu bodu věnuje v bodech 80 až 101 napadeného rozsudku. V bodech 81 až 87 je obsažena rekapitulace projednávání této věci v odvolacím řízení a pak stanoviska jednotlivých účastníků uplatněná v řízení před městským soudem. Body 88 až 92 odkazují na právní úpravu.

V bodech 93 a 94 městský soud dochází k dílčímu závěru, že v této otázce není žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné. Stěžovatelé s tímto závěrem nesouhlasí, ale nyní jej zde nenapadají.

V bodech 96 až 101 se pak městský soud dostává ke sporné otázce charakteru řízení, úkonů konaných v případě, že v rámci odvolacího řízení účastník vznesl námitku, že stavba (o jejímž povolení se teprve jedná) je již zahájena. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že jestliže se jedná o námitku vznesenou v rámci odvolacího řízení, účastníkem stavebního řízení (*podání označované žalovaným i městským soudem jako „podnět“ podala předsedkyně stěžovatele 2*), ostatní účastníci stavebního řízení, mezi nimi i stěžovatelé, žalobci na tuto námitku odkazovali a připojovali se k ní, pak je nutno, aby ji vyřizoval žalovaný a to procesním způsobem, který zajistí respektování práv účastníků řízení (tj. zejména účast na úkonech).

Žalovaný a městský soud zastávají názor, že je možno prošetření této námitky (namítané skutečnosti zahájení stavby) zcela vyjmout z odvolacího řízení (a tedy i z participace účastníků řízení) — a dovozují to z existence ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona upravujícího řízení o odstranění stavby.

Podle názoru stěžovatelů se jedná o vadné právní posouzení (jak žalovaným, tak městským soudem) — skutečnost, že mohou vedle sebe běžet dva procesy, a to 1. odvolací řízení, ve kterém je vznesena námitka zahájení stavby před právní mocí povolení a vedle toho 2. řízení o odstranění stavby, popřípadě jen kontrola, zda došlo k zahájení stavby, nelze vykládat tak, že prošetření námitky v rámci procesu 1 (odvolací řízení) lze zcela vyloučit do procesu 2. (provedení kontroly) ... a vyřadit tak účastníky odvolacího řízení z jejich procesních práv (s odůvodněním, že úkony byly provedeny v rámci procesu 2, kontroly, kde účastníky nejsou a že do procesu 1, kde účastníky jsou, je převzat už jen výsledek). Takový postup je jasným obcházením účastníků, porušování jejich procesních práv, zejm. práva na účast na úkonu prováděném správním orgánem — a jen to potvrzuje podezření, že jak žalovaný, tak MHMP měl zájem na neúčasti účastníků odvolacího řízení na místním šetření (podle nich kontrolní prohlídce) a to právě proto, že měli co skrývat — že nechtěli, aby účastníci viděli rozestavěnou stavbu (*což by byl doklad nezákonného postupu hlavního města umožněného právě tím, že „nezávisle“ rozhoduje zcela podjatý magistrát*).

Výpovědní hodnota „*kontrolního zjištění*“ (bod 97) je proto naopak podle stěžovatelů velmi nízká (*jak pro nedůvěryhodnost, tak pro nekonkrétnost popisované stavby*). Pochyby stěžovatelů podporuje i skutečnost, že městský soud nevyžádal *projekt geologických prací* k provedení jako důkaz — tedy slepé víře je ponecháno jak to, jaký rozsah stavby metra je proveden (*účastníci nebyli na ohledání*) tak to, že to odpovídá projektu geologických prací (*ano do něj účastníci nemají šanci nahlédnout*). Je evidentní, že to je stav, který je v rozporu s požadavkem správního řádu na možnost seznámit se s podklady, účastnit se dokazování a tedy v rozporu s právem na hájení svých práv.

Podle stěžovatelů je teoreticky možné, aby běžely oba tyto procesy (1. odvolací řízení 2. kontrola paralelně), je to nevhodné, podle názoru stěžovatelů by měl primárně věc zjišťovat odvolací orgán (zde žalovaný) v rámci správního řízení, neboť se jedná o již běžící řízení ve kterém tato otázka musí být zjištěna — a když zjistí, že stavba byla zahájena, má ukončit řízení o povolení a pak věc předat příslušnému stavebnímu úřadu k zahájení řízení o odstranění.

Avšak i kdyby běžely oba procesy paralelně — to, že běží proces 2, kontrola ještě ne-suspenduje proces 1 a povinnost odvolacího orgánu zjistit stav věci postupem, který respektuje práva účastníků (mj. účast na ohledání věci). Skutečnost, že se účastníci mohli *ex post* vyjádřit k zápisu z ohledání nijak neodstraňuje vadu. Je to podobné, jako kdyby soud neumožnil účastníkům soudního řízení účast na místním šetření a řekl, že bude stačit, když se vyjádří k protokolu ... jak se ale mají účastníci vyjadřovat k dokazování, když důkaz (*ohledávané místo, ohledávanou stavbu*) vůbec neviděli — to už ani žalovaný a ani městský soud nevy-světlují. Napadený rozsudek je proto založen na nesprávném právním posouzení a navíc je nepřezkoumatelný.

III.

Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že z jejich argumentace vznesené v průběhu celého řízení jasně plynou důvody nezákonnosti jak napadeného rozsudku, tak prvostupňového i žalovaného rozhodnutí — když všechny jsou založeny na vadném posouzení ne/podjatosti prvostupňového speciálního stavebního úřadu, nesprávném posouzení ne/souladu povolované stavby s vydaným územním rozhodnutím a nesprávném posouzení možnosti vydat stavební povolení za situace, kdy již bylo zahájeno provádění stavby.

S ohledem na zásadu ekonomie a za použití ustanovení § 110 odst. 2 písm. a) s.ř.s. proto **stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud**

I. zrušil v celém rozsahu rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. února 2023 čj. 14 A 78/2022-410;

II. zrušil rozhodnutí rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 3. 2022 čj. MD-32102/2021-130/61, sp.zn. MD/32102/2021/130

a rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. S-MHMP 2588968/2019, čj. MHMP 794288/2021;

III. přiznal stěžovatelům a žalobcům náhradu nákladů řízení (jak před městským tak před Nejvyšším správním soudem).

**Ing. A [redacted]
Pankrácká společnost, z.s.**